

Vətən haradan başlayır? Dünyaya göz açdığınıza torpaqdanmı, yoxsa yaşadığımız şəhər və kəndlərdənmi?! Otuz ilə yaxındır ki, respublikamızın işgal altında olan rayonlarında doğulan uşaqların vətəni onların qəlbində közərən ümidi qıçılçımlarından başlayır. Otuz ilə yaxındır ki, mənfur düşmən tərəfindən öz vətənlərini görməkdən məhrum edilmiş bu balaca soydaşlarımızın ümidi çraqları onlarla birlikdə böyüyürdü.

Onları bu məhrumiyyətə düşər edən seperatçı erməni quldurları minlərlə azərbaycanlısı doğma yurdundan uzaqlarda köçkün taleyi yaşamağa məcbur etdi. Amma atalarımız “Haqq nazılər, üzülməz” demişlər. İllərlə Vətən sevgisini qoruyub nəsildən nəslə ötürən xalqımızın ürəyindəki Qarabağ yarası heç vaxt qaysaq bağlamadı və bir gün hər şey dəyişdi.

27 sentyabr 2020-ci il! Bu günün və sabahın azərbaycanlıları bu tarixi heç bir zaman unutmayacaq, çünki həmin gün böyük Qayıdırın başlanğıc nöqtəsi oldu. Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin Ali Baş Komandanı İlham Əliyevin rəhbərliyi altında Milli Ordumuz zəfər yürüşünə başladı. Ali Baş Komandan yumruğunu sıxdı, “Qarabağ Azərbaycandır!”— dedi və xalqı Vətən uğrunda səfərbərliyə çağırıdı. Bütün Azərbaycan bu yumruğun ətrafında birləşdi.

Otuz ilə yaxındır ki, erməni işğali altında olan torpaqlarımızın azad edilməsi uğrunda mücadiləyə başlayan ordumuz elə ilk günlərdən böyük uğurlar əldə etdi. Qorxaq düşmən rəşadəti Azərbaycan əsgərinin qarşısında tab göturməyib qaçmağa başladı. Cəbrayıł, Füzuli, Zəngilan və Qubadlı şəhərləri, Hadrut qəsəbəsi, həmin rayonların, eləcə də Xocavəndin onlarca kəndi, Suqovuşan, Murovdağ zirvəsi və bir çox mühüm strateji yüksəkliklərin düşmən qüvvələrindən təmizlənməsi xalqımızın hədsiz sevincinə səbəb oldu.

Ərazisinə doqquz iqlim qurşağından pay düşən vətənimizin siyasi xəritəsinin cənub-qərb bucağında bir region var. 27 ildir başı göylərə ucalan Xan çinarının harayıni həsrət küləyi yaxın-uzaq ellərə,

Arazın o tayınadək aparır. Bu, füsunkar təbiəti ilə göz oxşayan, düz 27 il bundan əvvəl erməni quldurları tərəfindən işgala məruz qalmış Zəngilan rayonudur. Ərazisinin böyüküyünə görə planetdə ikinci, Avropada isə birinci olan təbii çınar meşəsi Zəngilan rayonunda yerləşir. Torpağı dörd böyük çayın suları ilə dirilik tapan Zəngilan dağlıq bölgədir.

düz 27 il gözlədik, nəinki biz, hətta işğal tarixindən sonra doğulan gənc nəsil də hər zaman Vətənə qayıtmak arzusu ilə yaşıdı. Ali Baş Komandanın 21 oktyabr tarixində öz “Twitter” səhifəsində müzəffər ordumuzun qələbə xəbərlərini xalqımıza müjdə verərkən paylaştığı bu sözlər qəlbimizi riqqətə getirdi: “Öz doğma torpaqlarını görməyən, işğaldan sonra

kitabəyə h. q. 704-cü ildə (m. 1305-ci il) tikildiyi həkk olunan səkkizguslu piramida şəkilli Məmmədbəyli türbəsi, rayonun “Ağ oyuq” adı ilə məşhur olan daş heykəller muzeyi, Bartaz və Veynəli kəndləri arasında yerləşən orta əsrlərə aid Qız qalası, Zəngilan şəhəri də daxil olmaqla rayonun altı kəndində və Mincivan qəsəbəsində yerləşən məscidlər və beş

Əsarətdən xilas olan doğma elim – Zəngilanım

Bu ərazidən keçən Bəsətçay, Həkəri çayı, Araz çayı və mənbəyini Zəngəzur dağlarından götürən Oxçuçay rayonun təbii yaşlılıqlarının yaranmasında, meşə və kənd təsərrüfatının inkişafında mühüm rol oynayır. Əsrlər boyu azərbaycanlıların doğulduğu, yaşadığı, əkib-becərdiyi və ərazisində bir nəfər də erməninin yaşamadığı Zəngilan torpağının başı üzərini 1993-cü ildə qara buludlar aldı, minlərə insan yurd-yuvalarından didərgin düşdü. Amma insanların ümidi çrağı bir gün də sönmədi, hər açılan sabaha inamlı baxdıq. 27 il ötdü, unutmadıq, çünki qanla yazılan tarix unudulmamalıdır.

Oktyabrın 29-da Zəngilan rayonunun işğal olunmasının 27-ci ildönümü olacaqdı. Yenə gözərimiz önündən o soyuq yağışlı, küləkli sərt payız günləri canlanacaqdı. Nənəmin də bayatısını xatırlaycaqdıq:

*Ağlaram ağlar kimi,
Dərdim var dağlar kimi.
Xəzəl olub tökülləm
Virana bağlar kimi.*

Amma qüdrətli ordumuz xalqımızı bu kədərli günü bir daha xatırlamağa qoymadı. Və nəhayət o gün gəldi. 20 oktyabr 2020-ci il! 27 illik həsrət nisgilinə son qoyuldu. Erməni quldurları tərəfindən işgallinin ildönümüne 9 gün qalmış dəha bir zəfər tarixi yazdı rəşadəti ordumuz. Budəfəki qələbədən sonra üçrəngli bayraqımız Zəngilan şəhərində dalğalandı. Daha onilliklər boyunca işğal altında olan rayonumuzu kədər doğuran işğal tarixləri ilə deyil, qəlbimizi sevinc və fərəh hissi ilə doldurun azad olunduqları tarixlərlə xatırlayacaqıq. Biz bu günü

dünyaya göz açan hər bir azərbaycanlı həmin torpaqlara qayıtmak arzusu ilə yaşıyib. Əminəm ki, Azərbaycan vətəndaşları bu gün işğaldən azad edilmiş bütün torpaqlara qayıdacaqlar.”

Əlbəttə, hər birimizin qəlbini tezliklə doğma yurda qayıtmak arzusu ilə çırpinır indi. Daha kimsənin qarşısında sixilaraq “torpaqlarımızın iyirmi faizi işğal altında” deməyəcəyik. Çünkü Qarabağımızın doğma anamız Azərbaycana qovuşmasına lap az qalıb.

Respublikamızın siyasi xəritəsinin ən cənub-qərb küncündə yerləşən Zəngilan rayonu qədim tarixə malikdir. Sovet dövründə aparılan arxeoloji tədqiqatlar nəticəsində burada qədim insan məskənlərinin olduğu aşkar edilmişdir. XIX əsrda Naxçıvan və Qarabağ xanlıqlarının tərkibində olan Zəngilan, çar Rusiyası dövründə Azərbaycanın Göycə, Vedibasar və digər mahalları ilə birlikdə Yelizavetpol quberniyasının Zəngəzur qəzasına verilmişdir. Azərbaycanda sovet hakimiyyəti qurulduğandan sonra 1930-cu ildən etibarən Zəngilan müstəqil rayon statusu almışdır. 1993-cü il oktyabrın 29-da Ermənistən seperatçı rejiminin quldur dəstələri tərəfindən işğal olunmuşdan qabaq Zəngilan rayonunun ərazisi 707 kvadratkilometr, əhalisi 36 mindən çox olmuşdur.

Zəngəzur və Qarabağın digər bölgələri kimi Zəngilan rayonunun ərazisi də yerli və beynəlxalq əhəmiyyətli qədim tarixi abidələrlə zəngindir. Həkəri çayının sahilində Şərifan kəndində yerləşən “Şəhəri-Şərifan” orta əsrlər memarlıq kompleksində yadigar qalmış “Şərifan” sərdabəsi, Məmmədbəyli kəndində yerləşən və giriş qapısında daş

minədək tarixi eksponatın sərgiləndiyi Zəngilan rayon tarix-diyarşunaslıq muzeyi təkcə Zəngilan rayonunun deyil, bütövlükdə Azərbaycanın çox qiymətli mədəni sərvətləri idi. Təəssüf ki, erməni qəsbkarları bütün bu abidələri ya mahv edərək yararsız hala salmağa çalışmış, ya da talan edərək Ermənistana daşmışlar. Milli ordumuzun əsgərləri tərəfindən işğaldan azad edilmiş Zəngilan rayonunun mərkəzində yerləşən müqəddəs ibadət mərkəzində mənfur düşmənin donuz sürüsü saxlatdırması dediklərimizə əsas verir.

Bu gün soydaşlarımızın doğma ocaq həsrəti, yurd nisgili ilə yaşamasının 27-ci ildönümündə Zəngilan torpağında Azərbaycan bayrağı dalğalanır. Artıq al-əlvən Süsən dağları, səfəli Şükrotaz yaylağı, Çinarlı meşəsi, Bəsətçay, Oxçuçay düşmən əsarətdən xilas olub. Var olsun, bu xoşbəxt günləri bizlərə yaşıdan xilaskar Azərbaycan Ordusu! Bu Qələbə müjdəsini xalqımıza ərməğan edən Ali Baş Komandan, Sizə minnətdarıq! Ulu öndər Heydər Əliyevin yolunu davam etdirərək Siz öz müdrik siyasetinizlə Azərbaycan xalqının şanlı hərb tarixində əbədi iz qoydunuz! Müqəddəs ruhunuz qarşısında baş əyirik, əziz şəhidlərimiz! Öz qanınızla xalqımızın hərb tarixində şanlı səhifələr yazdırınız. Vətən Sizləri heç zaman unutmayacaq!

Gülnar Əqiq CƏFƏRZADƏ,
AMEA Nizami Gəncəvi adına
Milli Azərbaycan Ədəbiyyatı
Muzeyinin elmi işçisi